

Szabó T. Anna

vigasz

versek

Nincs. Van.

Édesanyámnak

Nincsen nehezebb, nincsen nehezebb,
vágyni mosolyod, vágyni kezedet.

Vágyni tovatűnt tested melegét,
mert már sohasem, mert még nem elég.

Volt-csak ölelés, volt-lett puhaság,
nincs lesz, ami volt – nincs már ruha rád,

nincs már ajakír, táska, se cipő,
már csak idebenn, már csak levegő.

Jár-jár, ki-be jár bennem meleged,
szültél, maradok mindig teveled,

voltam kicsi lány, lettem: a kapocs,
élő hagyaték, én még maradok.

Mindig elereszt, élni ki tanul.
Várlak ideleenn, vársz rám odatúl,

egyszer, ami van, mind-mind odaszáll,
s van bár a határ, nem rím a halál:

megtart, aki élt – lélek, nem anyag,
édes anyafény, tűz lett, puha nap,

itt lesz, igen itt: víz lett, levegő,
élni ha segít, mind ő, bizony ő,

földről felemel, formál, alakít –
felnéz, akit óv, s nem fél: csupa hit.

Hiány, vers

A szakadéktól elfordulni:
az önzés és a gyávaság.
A szakadékba belenézni:
a veszteség, az árvaság.

A hiány: álomban és ébren
beforrthatatlan élű seb.
A teljesség a tág sötétben
még érettebb, még édesebb.

Aki anyátlan: körbeéri
a megválthatatlan menny ege,
percenként tucatszor cseréli
a levegőjét, be, ki, be.

Mert élni kell még, lélegezni.
Ki testből testté született,
az időből még nem léphet ki,
testeket teremt és etet.

Viseli árvaságát: bátor.
Simogatja a test helyét.
Másoknak adja, már magából,
az édesanyja melegét.

Így pislákol fel test a testben,
és így vigasztal, ami seb,
és izzik egyre élesebben:
a hiány egyre fényesebb.

Zöld öröm

Zöld öröm, lobogj felettünk,
madárdal, csobogj felettünk,
nagy ritmus, őrizd a rendünk,
te segíts énekké lennünk!

Átélni tág létünk teljét,
időnket engedni: teljék –
nem bánthat se vég, se múlás:
kihunyunk örökös gyúlás.

Ritmusunk emel és megtart,
szülessen minden, mi meghalt –
dallam vagy, ritmus, ki por vagy:
föld-öröm, aranyfény forgat!

Ahol élsz

Ott, ahol élsz, ott láss csodát.
Egy cefreszagú almafát.
Vadmurok ernyőjén a foltot.
Egy piros falat, mikor boldog.
Hullott szilvákat, pocsolyákat.
Ahogy a vad nyár mindent áthat.
A napunk úgyis lemegy egyszer.
De addig: fogd, és ne ereszd el.

Tíz látásgyakorlat

1.

Mindenben ott a szépség
kávés papírpohárban
a kidobott virágban
az őszi szürke rácsban,
a rácsodálkozásban,
a lengő levelekben,
a múltó lehetben,
köröttem és fe-
lettem –

2.

Mit akar tőlünk az ég,
hogymindenhol ott van?
Mire vár, meddig és mindig, az egy szál
világos ablak?

3.

Az van, hogy semmi sincs,
csak süti a falat a nap.
Lángol a látvány, izzik a szemben a reggel.

4.

Átjár a fény, táncol a légben az üvegszékek lába,
tág üvegasztal a felhő, zajlik a tér tolulása,
szétoldódik a táj, a logika ragacsza ha enged,
olvad a test, a határ, a szorongás, végre felenged.

5.

Fény árad az ajtórésből,
felismerem, tudom régről,
odatúl nagy ragyogás van,
magába old, ne is lássam.

6.

fellobog
fellobogózva a rózsza
reszket az őszi diófa
ég adta
éget a
szépség
érezem a lélek ütését

7.

A fák, az ég, a szikla
belépnek álmainkba
széthúznak szédületté
egy pontból rengeteggé
egy percből tág idővé
élőből létezővé

8.

Lila illat, vizes szikla, csigaörvény puha titka,
tág világban árad a lét, nem éri el saját szélét,
mert amire odaérne, még messzebbre kerül vége,
hulló csepp-kör, egyre terjed, zárt eszeddel fel ne érjed.

9.

Száll az idő, fel-le, fel-le, kéményről kéményre gerle,
felhőfüst az időpára, rávetődik árnyékára,
pihe forog, libeg-lobog, benne a bolond boldogok,
kik az időt meg se érzik, hiszen levegőnek nézik.

10.

Kék kőfalra kúszó repkény, tenger felett éles vad fény,
csőrök tükörvijjogása, fénypikkelyek villogása,
vitorlákba bűvó távol narancsszínben felvilágol,
itt se, ott se, semmi minden, itt is, ott is vansincs nincsen.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Gyomai Kner Nyomda Zrt.-ben, 2024-ben,
a nyomda alapításának 142. esztendejében.
A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.
Felelős vezető Csöndes Zoltán vezérigazgató
www.gyomaikner.hu

Felelős szerkesztő Szegő János
Kézirat-előkészítő Molnár Eszter Edina
Korrektor Hradeczky Moni
A borító Félix Vallotton festményének felhasználásával készült
A kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Adobe Garamond betűtípusból szedve
Kiadványszám 9328
ISBN 978-963-14-4407-0